

PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU GRAĐANSKOPRAVNE KONVENCIJE O KORUPCIJI

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o potvrđivanju Građanskopravne konvencije o korupciji sadržana je u članku 139. stavak 1. Ustava Republike Hrvatske ("Narodne novine", broj 41/01 – pročišćeni tekst).

II. OCJENA STANJA I CILJ KOJI SE DONOŠENJEM ZAKONA ŽELI POSTIĆI

Potreba za što žurnijom izradom međunarodnopravnih instrumenata u području borbe protiv korupcije istaknuta je Rezolucijom (97) 24 usvojenom na 101. sjednici Odbora ministara Vijeća Europe, 6. studenog 1997. godine. Na 22. Europskoj konferenciji ministara pravosuđa u Pragu iste godine, usvojena je Rezolucija br.1 kojom su također države članice Vijeća Europe i države koje nisu članice Vijeća Europe bile pozvane da, radi što bolje implementacije Akcijskog programa protiv korupcije (usvojenog na 2. Summitu šefova država i vlada 10. i 11. listopada 1997. godine), aktivno sudjeluju u izradi teksta međunarodnopravnih mehanizama protiv korupcije.

Republika Hrvatska je 15. rujna 1999. godine potpisala, te 8. studenog 2000. godine ratificirala Kaznenopravnu konvenciju o korupciji. Odbor ministara Vijeća Europe je 4. studenog 1999. godine tekst Građanskopravne konvencije o korupciji svečano otvorio za potpisivanje državama članicama Vijeća Europe, državama koje nisu članice Vijeća Europe ali su sudjelovale u njenoj izradi i Europskoj zajednici. Republika Hrvatska potpisala je 2. listopada 2001. godine predmetnu Konvenciju. Ovim činom Republika Hrvatska izrazila je svoju želju da što prije postane stranka međunarodnopravnih instrumenata koji su i dio *acquis communitaire* EU.

III. OSNOVNA PITANJA KOJA SE PREDLAŽU UREDITI OVIM ZAKONOM

Ovim Zakonom potvrđuje se Građanskopravna konvencija o korupciji, kako bi njezine odredbe u smislu članka 140. Ustava Republike Hrvatske ("Narodne novine", broj 41/01) postale dio unutarnjeg pravnog poretka.

Građanskopravna konvencija o korupciji je značajan doprinos Akcijskom planu Vijeća Europe u borbi protiv korupcije i sastavni je dio *acquis communautairea* Europske unije. Građanskopravnom konvencijom o korupciji predviđa se zaštita ineteresa osoba kojima je nanesena šteta aktom korupcije od strane državnih službenika, uz mogućnost dobivanja odštete, čime se širi područje primjene Kaznenopravne konvencije o korupciji.

Potvrđivanjem Građanskopravne konvencije o korupciji Republika Hrvatska bi objedinila «paket» međunarodnopravnih mehanizama za borbu protiv korupcije, a time bi Vlada Republika Hrvatska još jednom iskazala svoju političku volju za efikasno suzbijanje korupcije.

IV. SREDSTVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Provođenjem ovoga Zakona ne nastaju posebne financijske obveze za koje bi trebalo osigurati dodatna sredstva u Državnom proračunu Republike Hrvatske, a eventualne financijske obveze koje mogu nastati njegovom provedbom, financirat će se u narednim godinama putem financiranja aktivnosti nadležnih tijela državne uprave u okviru državnog proračuna Republike Hrvatske.

V. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

S obzirom na iznesenu ocjenu stanja i uzimajući u obzir obveze Republike Hrvatske prema Vijeću Europe te i činjenicu da bi potvrđivanjem predmetne Konvencije Vlada Republike Hrvatske još jednom iskazala političku volju za efikasno suzbijanje korupcije predlaže se donošenje ovog Zakona po hitnom postupku. Temelj za donošenje ovog Zakona po hitnom postupku nalazi se u članku 159. Poslovnika Hrvatskog sabora ("Narodne novine", broj 6/02. – pročišćeni tekst, broj 41/02) i to u drugim osobito opravdanim državnim razlozima.

S obzirom na prirodu postupka potvrđivanja međunarodnih ugovora, kojim država i formalno izražava spremnost da bude vezana već potpisanim međunarodnim ugovorom, kao i na činjenicu da se u ovoj fazi postupka ne mogu vršiti izmjene ili dopune teksta međunarodnog ugovora (Građanskopravna konvencija o korupciji), predlaže se da se ovaj prijedlog Zakona raspravi i prihvati po hitnom postupku, objedinjavajući prvo i drugo čitanje.

VI. KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU GRAĐANSKOPRAVNE KONVENCIJE O KORUPCIJI

Na temelju članka 18. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora ("Narodne novine", broj 28/96), a polazeći od članka 139. stavak 1. Ustava Republike Hrvatske ("Narodne novine", broj 41/01. - pročišćeni tekst), predlaže se pokretanje postupka donošenja Zakona o potvrđivanju Građanskopravne konvencije o korupciji.

Nacrt Konačnog prijedloga Zakona o potvrđivanju Građanskopravne konvencije o korupciji glasi:

NACRT

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU GRAĐANSKOPRAVNE KONVENCIJE O KORUPCIJI

Članak 1.

Potvrđuje se Građanskopravna konvencija o korupciji, potpisana u Strasbourg, dana 2. listopada 2001. godine, u izvorniku na engleskom i francuskom jeziku.

Članak 2.

Tekst Konvencije iz članka 1. ovog Zakona, u izvorniku na engleskom jeziku i u prijevodu na hrvatski jezik glasi:

GRAĐANSKOPRAVNA KONVENCIJA O KORUPCIJI

PREAMBULA

Države članice Vijeća Europe, druge države i Europska zajednica, potpisnice ove Konvencije,

smatrajući da je cilj Vijeća Europe ostvariti veće jedinstvo između svojih članica;

svjesne važnosti jačanja međunarodne suradnje u borbi protiv korupcije;

ističući da korupcija predstavlja ozbiljnu prijetnju vladavini prava, demokraciji i ljudskim pravima, poštenju i socijalnoj pravdi, koči gospodarski razvoj i ugrožava pravilno i poštено funkcioniranje tržišnih gospodarstava;

priznajući nepovoljne financijske posljedice koje korupcija ima za pojedince, trgovačka društva i države, kao i za međunarodne institucije;

uvjerene da je za građansko pravo važno da pridone se borbi protiv korupcije, osobito tako da osobama koje su pretrpjele štetu omogući pravičnu naknadu;

podsećajući na zaključke i rezolucije 19. (Malta, 1994.), 21. (Češka Republika, 1997.) i 22. (Moldova, 1999.) konferencije europskih ministara pravosuđa;

uzimajući u obzir Program djelovanja za suzbijanje korupcije kojeg je prihvatio Odbor ministara u studenome 1996.;

uzimajući također u obzir studiju izvedivosti o izradi konvencije o građanskopravnim sredstvima za naknadu štete koja je nastala kao posljedica korupcije, a koju je odobrio Odbor ministara u veljači 1997.;

imajući na umu Rezoluciju (97) 24 o 20 vodećih načela za borbu protiv korupcije koju je donio Odbor ministara u studenome 1997. na svom 101. zasjedanju, Rezoluciju (98) 7 kojom se odobrava donošenje Djelomičnog i proširenog sporazuma o osnivanju "Skupine država za suzbijanje korupcije (GRECO)" koju je Odbor ministara donio u svibnju 1998. na svom 102. zasjedanju, te Rezoluciju (99) 5 o osnivanju skupine GRECO usvojenu 1. svibnja 1999.;

podsećajući na Završnu deklaraciju i Plan djelovanja koje su usvojili šefovi država i vlada država članica Vijeća Europe na svom 2. sastanku na vrhu u Strasbourg u listopadu 1997.;

sporazumjeli su se kako slijedi:

Poglavlje I. - Mjere koje treba poduzeti na nacionalnoj razini

Članak 1. – Svrha

Svaka će stranka u svom unutarnjem zakonodavstvu predvidjeti djelotvorna pravna sredstva za one osobe koje su pretrpjeli štetu zbog korupcije, kako bi im se omogućilo da brane svoja prava i interes, a što uključuje i mogućnost dobivanja naknade štete.

Članak 2. - Definicija korupcije

U smislu ove Konvencije, "korupcija" znači traženje, nuđenje, davanje ili primanje, izravno ili neizravno, mita ili bilo koje druge nedopuštene koristi ili mogućnost stjecanja takve koristi koja remeti pravilno izvršavanje bilo koje dužnosti ili ponašanje koje se traži od primatelja mita, nedopuštene koristi ili mogućnosti stjecanja takve koristi.

Članak 3. - Naknada štete

1. Svaka će stranka u svom unutarnjem zakonodavstvu predvidjeti da osobe koje su pretrpjeli štetu zbog korupcije imaju pravo pokrenuti sudski postupak kako bi ostvarili pravo na punu naknadu takve štete.

2. Ta se naknada može odnositi nematerijalnu štetu, izmaklu dobit i nematerijalnu štetu.

Članak 4. – Odgovornost

1. Svaka će stranka u svom unutarnjem zakonodavstvu predvidjeti da se sljedeće pretpostavke moraju ispuniti kako bi se šteta nadoknadila:

I. da je tuženik počinio ili odobrio čin korupcije ili je propustio poduzeti razumne korake kako bi spriječio čin korupcije;

II. da je tužitelj pretrpio štetu; i

III. da postoji uzročna veza između čina korupcije i štete.

2. Kad je više tuženika odgovorno za štetu koja proistječe iz iste korupcijske aktivnosti, svaka stranka će u svom unutarnjem zakonodavstvu predvidjeti njihovu solidarnu odgovornost.

Članak 5 - Odgovornost države

Svaka će stranka u svom unutarnjem zakonodavstvu predvidjeti odgovarajuće postupke pomoću kojih osobe koje su pretrpjele štetu zbog čina korupcije od strane njezinih javnih službenika u vršenju njihovih dužnosti mogu zatražiti naknadu od države ili, u slučaju stranke koja nije država, od odgovarajućih vlasti te stranke.

Članak 6. - Krivnja tužitelja

Svaka će stranka u svom unutarnjem zakonodavstvu predvidjeti da se naknada smanji ili ne odobri uzimajući u obzir sve okolnosti, ako je tužitelj svojom krivnjom pridonio nastanku štete ili njenom povećanju.

Članak 7. - Rokovi zastare

1. Svaka će stranka u svom unutarnjem zakonodavstvu u odnosu na pokretanje postupka za naknadu štete predvidjeti rok zastare koji ne može biti kraći od tri godine računajući od dana kad je osoba koja je pretrpjela štetu saznala ili je razumno mogla saznati da je šteta nastala ili da je počinjen čin korupcije, ili saznala ili razumno mogla saznati za identitet odgovorne osobe. Međutim, taj se postupak ne može pokrenuti nakon proteka roka zastare od deset godina računajući od dana počinjenja čina korupcije.
2. Zakoni stranke koji uređuju zastoj ili prekid zastarnih rokova će se, ako je to primjereno, primjenjivati na rokove propisane stavkom 1.

Članak 8. - Valjanost ugovora

1. Svaka će stranka u svom unutarnjem zakonodavstvu predvidjeti ništavost svakog ugovora ili odredbe ugovora kojom se omogućuje korupcija.
2. Svaka će stranka u svom unutarnjem zakonodavstvu predvidjeti da sve stranke ugovora čiji je pristanak nevaljan zbog čina korupcije budu u mogućnosti sudu podnijeti tužbu za proglašenje tog ugovora ništavim, ne dirajući u njihovo pravo na naknadu štete.

Članak 9. - Zaštita zaposlenika

Svaka će stranka u svom unutarnjem zakonodavstvu predvidjeti odgovarajuću zaštitu od svake neopravdane kazne za zaposlenike koji imaju opravdani razlog sumnjati na korupciju ili koji u dobroj vjeri prijave svoju sumnju odgovornim osobama ili vlastima.

Članak 10. - Izvješća i revizija

1. Svaka će stranka, u okviru svog unutarnjeg zakonodavstva, poduzeti potrebne mjere kako bi osigurala da godišnja izvješća poduzeća budu izrađena jasno i da sadrže točan i pošten prikaz finansijskog položaja trgovačkih društava.

2. U cilju sprječavanja korupcije, svaka će stranka u svom unutarnjem zakonodavstvu predvidjeti da revizija potvrđuje da godišnja izvješća daju točan i pošten prikaz finansijskog stanja trgovačkih društava.

Članak 11. - Pribavljanje dokaza

Svaka će stranka u svom unutarnjem zakonodavstvu predvidjeti djelotvorne postupke pribavljanja dokaza u građanskim postupcima čiji je predmet neki čin korupcije.

Članak 12. - Privremene mjere

Svaka će stranka u svom unutarnjem zakonodavstvu predvidjeti sudske naloge koji su potrebni kako bi se očuvala prava i interesi stranaka tijekom građanskih postupaka čiji je predmet neki čin korupcije.

Poglavlje II. - Međunarodna suradnja i praćenje provedbe

Članak 13. - Međunarodna suradnja

Stranke će djelotvorno suradivati u pitanjima koja se odnose na građanske postupke u slučajevima korupcije, osobito u vezi s dostavom isprava, pribavljanjem dokaza u inozemstvu, nadležnošću, priznavanjem i izvršenjem stranih presuda i troškovima postupka, u skladu s odredbama mjerodavnih međunarodnih instrumenata o međunarodnoj suradnji u građanskim i trgovačkim stvarima kojih su stranke, kao i njihovim unutarnjim zakonodavstvom.

Članak 14. – Praćenje

Skupina država za suzbijanje korupcije (GRECO) pratit će provedbu ove Konvencije od strane stranaka.

Poglavlje III. - Završne odredbe

Članak 15. - Potpisivanje i stupanje na snagu

1. Ova Konvencija je otvorena za potpisivanje državama članicama Vijeća Europe, državama ne članicama koje su sudjelovale u njezinoj izradi i Europskoj zajednici.
2. Ova Konvencija podliježe ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju. Isprave o ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju polažu se kod Glavnog tajnika Vijeća Europe.
3. Ova Konvencija stupa na snagu prvoga dana mjeseca koji slijedi po proteku razdoblja od tri mjeseca od dana kad je četrnaest država potpisnica izrazilo svoj pristanak da budu vezane Konvencijom sukladno odredbama stavka 2. ovog članka. Svaka takva potpisnica koja nije članica Skupine država za suzbijanje korupcije (GRECO) u vrijeme ratifikacije, prihvata ili odobrenja, automatski postaje članicom na dan kad Konvencija za nju stupa na snagu.
4. U odnosu na svaku potpisnicu koja naknadno izrazi svoj pristanak bude vezana Konvencijom, ona stupa na snagu prvoga dana mjeseca koji slijedi po proteku razdoblja od tri mjeseca od dana kad su izrazile svoj pristanak da budu vezane Konvencijom sukladno odredbama stavka 2. ovog članka. Svaka potpisnica koja nije članica Skupine država za suzbijanje korupcije (GRECO) u vrijeme ratifikacije, prihvata ili odobrenja, automatski postaje članicom na dan kad ova Konvencija za nju stupa na snagu.
5. Svi posebni načini sudjelovanja Europske zajednice u Skupini država za suzbijanje korupcije (GRECO) utvrdit će se, u mjeri u kojoj je to potrebno, zajedničkim sporazumom s Europskom zajednicom.

Članak 16. - Pristup Konvenciji

1. Nakon stupanja ove Konvencije na snagu, Odbor ministara Vijeća Europe može, nakon savjetovanja sa strankama Konvencije, odlukom koju donese većinom predviđenom u članku 20.d. Statuta Vijeća Europe i uz jednoglasnost predstavnika država stranaka koje imaju pravo zasjedati u Odboru, pozvati svaku državu koja nije članica Vijeća Europe i koja nije sudjelovala u izradi Konvencije da joj pristupi.
2. Za svaku državu koja joj pristupi, Konvencija stupa na snagu prvoga dana mjeseca koji slijedi po proteku razdoblja od tri mjeseca od dana polaganja isprave o pristupu kod glavnog tajnika Vijeća Europe. Svaka država koja pristupi ovoj Konvenciji automatski postaje članicom skupine GRECO na dan kad Konvencija za nju stupa na snagu, ako to već nije bila u trenutku pristupa.

Članak 17. – Rezerve

Nikakva rezerva na odredbe ove Konvencije nije dopuštena.

Članak 18. - Teritorijalna primjena

1. Svaka država ili Europska zajednica može, u trenutku potpisivanja ili kad polaže svoju ispravu o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu, odrediti državno područje ili državna područja na koja će se ova Konvencija primjenjivati.

2. Svaka stranka može kasnije, u svako doba, izjavom upućenom Glavnem tajniku Vijeća Europe, proširiti primjenu ove Konvencije na svako drugo u izjavi određeno državno područje. U odnosu na takvo državno područje, Konvencija stupa na snagu prvog dana mjeseca koji slijedi po proteku razdoblja od tri mjeseca od dana kad Glavni tajnik primi takvu izjavu.

3. Svaka izjava dana u skladu s dva prethodna stavka može se, u odnosu na svako državno područje određeno u takvoj izjavi, povući notifikacijom upućenom Glavnem tajniku. Povlačenje proizvodi učinak prvoga dana mjeseca koji slijedi po proteku razdoblja od tri mjeseca od dana kad Glavni tajnik primi takvu notifikaciju.

Članak 19. - Odnos s drugim instrumentima i sporazumima

1. Ova Konvencija ne utječe na prava i obveze koje proizlaze iz međunarodnih višestralnih instrumenata o posebnim pitanjima.

2. Stranke Konvencije mogu međusobno sklapati dvostrane ili višestrane ugovore o pitanjima kojima se bavi ova Konvencija u svrhu nadopunjavanja ili jačanja njenih odredaba ili olakšavanja primjene u njih utjelovljenih načela, ili se mogu, ne dirajući u ciljeve i načela iz ove Konvencije, podvrgnuti pravilima o tim pitanjima u okviru posebnog sustava koji obvezuje u trenutku otvaranja ove Konvencije za potpisivanje.

3. Ako je dvije ili više stranaka već sklopilo sporazum ili ugovor o nekom pitanju kojim se bavi ova Konvencija ili su na drugi način uspostavile svoje odnose prema tom pitanju, imati će pravo primjenjivati taj sporazum ili ugovor ili sukladno tome urediti te odnose, umjesto ove Konvencije.

Članak 20. – Izmjene i dopune

1. Svaka stranka može predložiti izmjene i dopune ove Konvencije, a Glavni tajnik Vijeća Europe će o njima obavijestiti države članice Vijeća Europe, države koje nisu članice, a koje su sudjelovale u izradi ove Konvencije, Europsku zajednicu, kao i sve države koje su joj pristupile ili su pozvane pristupiti ovoj Konvenciji sukladno odredbama članka 16.

2. O svakoj izmjeni koju predloži stranka obavijestit će se Europski odbor za pravnu suradnju (CDCJ) koji će Odboru ministara dostaviti svoje mišljenje o predloženim izmjenama i dopunama.

3. Odbor ministara će razmotriti predloženu izmjenu i dopunu, kao i mišljenje koje je dostavio Europski odbor za pravnu suradnju (CDCJ) te, nakon savjetovanja sa strankama Konvencije koje nisu članice Vijeća Europe, može usvojiti tu izmjenu i dopunu.

4. Tekst svake izmjene i dopune koju usvoji Odbor ministara sukladno stavku 3. ovoga članka dostaviti će se strankama na prihvaćanje.

5. Svaka izmjena usvojena sukaladno stavku 3. ovoga članka stupa na snagu tridesetoga dana nakon što su sve stranke izvijestile Glavnog tajnika da ju prihvaćaju.

Članak 21. - Rješavanje sporova

1. Europski odbor za pravnu suradnju (CDCJ) Vijeća Europe bit će obavještavan o tumačenju i primjeni ove Konvencije.

2. U slučaju spora između stranaka po pitanju tumačenja ili primjene ove Konvencije, one će nastojati riješiti taj spor pregovorima ili na bilo koji drugi miroljubivi način po njihovom izboru, uključujući iznošenje spora pred Europski odbor za pravnu suradnju (CDCJ), pred arbitražni sud čije su odluke obvezujuće za stranke ili pred Međunarodni sud, ovisno o tome kako se dotične stranke dogovore.

Članak 22. – Otkaz

1. Svaka stranka može u svako doba ovu Konvenciju otkazati notifikacijom upućenom Glavnom tajniku Vijeća Europe.

2. Takav će otkaz proizvesti učinke prvoga dana mjeseca koji slijedi po proteku tri mjeseca od dana kad je Glavni tajnik primio notifikaciju.

Članak 23. – Obavijesti

Glavni tajnik Vijeća Europe obavijestit će države članice Vijeća Europe i sve druge potpisnice i stranke ove Konvencije o:

- a) svakom potpisu;
- b) polaganju svake isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu;
- c) svakom datumu stupanja na snagu ove Konvencije, sukladno člancima 15. i 16.;
- d) svakom drugom činu, notifikaciji ili priopćenju koji se odnose na ovu Konvenciju.

U potvrdu toga su potpisani, za to propisno ovlašteni, potpisali ovu Konvenciju.

Sastavljen u Strasbourg, 4. studenoga 1999. na engleskom i francuskom, pri čemu su oba teksta jednako vjerodostojna, u jednom jedinom primjerku koji ostaje pohranjen u arhivu Vijeća Europe. Glavni tajnik Vijeća Europe dostavit će ovjerovljene prijepise svim državama članicama Vijeća Europe, državama ne članicama koje su sudjelovale u izradi Konvencije, Europskoj zajednici, kao i svakoj državi pozvanoj da pristupi ovoj Konvenciji.

**CIVIL LAW CONVENTION
ON
CORRUPTION**

Preamble

The member States of the Council of Europe, the other States and the European Community, signatories hereto,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve a greater unity between its members;

Conscious of the importance of strengthening international co-operation in the fight against corruption;

Emphasising that corruption represents a major threat to the rule of law, democracy and human rights, fairness and social justice, hinders economic development and endangers the proper and fair functioning of market economies;

Recognising the adverse financial consequences of corruption to individuals, companies and States, as well as international institutions;

Convinced of the importance for civil law to contribute to the fight against corruption, in particular by enabling persons who have suffered damage to receive fair compensation;

Recalling the conclusions and resolutions of the 19th (Malta, 1994), 21st (Czech Republic, 1997) and 22nd (Moldova, 1999) Conferences of the European Ministers of Justice;

Taking into account the Programme of Action against Corruption adopted by the Committee of Ministers in November 1996;

Taking also into account the feasibility study on the drawing up of a convention on civil remedies for compensation for damage resulting from acts of corruption, approved by the Committee of Ministers in February 1997;

Having regard to Resolution (97) 24 on the 20 Guiding Principles for the Fight against Corruption, adopted by the Committee of Ministers in November 1997, at its 101st Session, to Resolution (98) 7 authorising the adoption of the Partial and Enlarged Agreement establishing the "Group of States against Corruption (GRECO)", adopted by the Committee of Ministers in May 1998, at its 102nd Session, and to Resolution (99) 5 establishing the GRECO, adopted on 1st May 1999;

Recalling the Final Declaration and the Action Plan adopted by the Heads of State and Government of the member States of the Council of Europe at their 2nd summit in Strasbourg, in October 1997,

Have agreed as follows:

Chapter I – Measures to be taken at national level

Article 1 – Purpose

Each Party shall provide in its internal law for effective remedies for persons who have suffered damage as a result of acts of corruption, to enable them to defend their rights and interests, including the possibility of obtaining compensation for damage.

Article 2 – Definition of corruption

For the purpose of this Convention, "corruption" means requesting, offering, giving or accepting, directly or indirectly, a bribe or any other undue advantage or prospect thereof, which distorts the proper performance of any duty or behaviour required of the recipient of the bribe, the undue advantage or the prospect thereof.

Article 3 – Compensation for damage

1 Each Party shall provide in its internal law for persons who have suffered damage as a result of corruption to have the right to initiate an action in order to obtain full compensation for such damage.

2 Such compensation may cover material damage, loss of profits and non-pecuniary loss.

Article 4 – Liability

1 Each Party shall provide in its internal law for the following conditions to be fulfilled in order for the damage to be compensated:

i the defendant has committed or authorised the act of corruption, or failed to take reasonable steps to prevent the act of corruption;

ii the plaintiff has suffered damage; and

iii there is a causal link between the act of corruption and the damage.

2 Each Party shall provide in its internal law that, if several defendants are liable for damage for the same corrupt activity, they shall be jointly and severally liable.

Article 5 – State responsibility

Each Party shall provide in its internal law for appropriate procedures for persons who have suffered damage as a result of an act of corruption by its public officials in the exercise of their functions to claim for compensation from the State or, in the case of a non-state Party, from that Party's appropriate authorities.

Article 6 – Contributory negligence

Each Party shall provide in its internal law for the compensation to be reduced or disallowed having regard to all the circumstances, if the plaintiff has by his or her own fault contributed to the damage or to its aggravation.

Article 7 – Limitation periods

1 Each Party shall provide in its internal law for proceedings for the recovery of damages to be subject to a limitation period of not less than three years from the day the person who has suffered damage became aware or should reasonably have been aware, that damage has occurred or that an act of corruption has taken place, and of the identity of the responsible person. However, such proceedings shall not be commenced after the end of a limitation period of not less than ten years from the date of the act of corruption.

2 The laws of the Parties regulating suspension or interruption of limitation periods shall, if appropriate, apply to the periods prescribed in paragraph 1.

Article 8 – Validity of contracts

1 Each Party shall provide in its internal law for any contract or clause of a contract providing for corruption to be null and void.

2 Each Party shall provide in its internal law for the possibility for all parties to a contract whose consent has been undermined by an act of corruption to be able to apply to the court for the contract to be declared void, notwithstanding their right to claim for damages.

Article 9 – Protection of employees

Each Party shall provide in its internal law for appropriate protection against any unjustified sanction for employees who have reasonable grounds to suspect corruption and who report in good faith their suspicion to responsible persons or authorities.

Article 10 – Accounts and audits

1 Each Party shall, in its internal law, take any necessary measures for the annual accounts of companies to be drawn up clearly and give a true and fair view of the company's financial position.

2 With a view to preventing acts of corruption, each Party shall provide in its internal law for auditors to confirm that the annual accounts present a true and fair view of the company's financial position.

Article 11 – Acquisition of evidence

Each Party shall provide in its internal law for effective procedures for the acquisition of evidence in civil proceedings arising from an act of corruption.

Article 12 – Interim measures

Each Party shall provide in its internal law for such court orders as are necessary to preserve the rights and interests of the parties during civil proceedings arising from an act of corruption.

Chapter II – International co-operation and monitoring of implementation

Article 13 – International co-operation

The Parties shall co-operate effectively in matters relating to civil proceedings in cases of corruption, especially concerning the service of documents, obtaining evidence abroad, jurisdiction, recognition and enforcement of foreign judgements and litigation costs, in accordance with the provisions of relevant international instruments on international co-operation in civil and commercial matters to which they are Party, as well as with their internal law.

Article 14 – Monitoring

The Group of States against Corruption (GRECO) shall monitor the implementation of this Convention by the Parties.

Chapter III – Final clauses

Article 15 – Signature and entry into force

1 This Convention shall be open for signature by the member States of the Council of Europe, by non-member States that have participated in its elaboration and by the European Community.

2 This Convention is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

3 This Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which fourteen signatories have expressed their consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of paragraph 1. Any such signatory, which is not a member of the Group of States against Corruption (GRECO) at the time of ratification, acceptance or approval, shall automatically become a member on the date the Convention enters into force.

4 In respect of any signatory which subsequently expresses its consent to be bound by it, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of the expression of their consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of paragraph 1. Any signatory, which is not a member of the Group of States against Corruption (GRECO) at the time of ratification, acceptance or approval, shall automatically become a member on the date the Convention enters into force in its respect.

5 Any particular modalities for the participation of the European Community in the Group of States against Corruption (GRECO) shall be determined as far as necessary by a common agreement with the European Community.

Article 16 – Accession to the Convention

1 After the entry into force of this Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe, after consulting the Parties to the Convention, may invite any State not a member of the Council and not having participated in its elaboration to accede to this Convention, by a decision taken by the majority provided for in Article 20.d. of the Statute of the Council of Europe and by the unanimous vote of the representatives of the Parties entitled to sit on the Committee.

2 In respect of any State acceding to it, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit of the instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe. Any State acceding to this Convention shall automatically become a member of the GRECO, if it is not already a member at the time of accession, on the date the Convention enters into force in its respect.

Article 17 – Reservations

No reservation may be made in respect of any provision of this Convention.

Article 18 – Territorial application

1 Any State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.

2 Any Party may, at any later date, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this Convention to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such declaration by the Secretary General.

3 Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 19 – Relationship to other instruments and agreements

1 This Convention does not affect the rights and undertakings derived from international multilateral instruments concerning special matters.

2 The Parties to the Convention may conclude bilateral or multilateral agreements with one another on the matters dealt with in this Convention, for purposes of supplementing or strengthening its provisions or facilitating the application of the principles embodied in it or, without prejudice to the objectives and principles of this Convention, submit themselves to rules on this matter within

the framework of a special system which is binding at the moment of the opening for signature of this Convention.

3 If two or more Parties have already concluded an agreement or treaty in respect of a subject which is dealt with in this Convention or otherwise have established their relations in respect of that subject, they shall be entitled to apply that agreement or treaty or to regulate these relations accordingly, in lieu of the present Convention.

Article 20 – Amendments

1 Amendments to this Convention may be proposed by any Party, and shall be communicated by the Secretary General of the Council of Europe to the member States of the Council of Europe, to the non member States which have participated in the elaboration of this Convention, to the European Community, as well as to any State which has acceded to or has been invited to accede to this Convention in accordance with the provisions of Article 16.

2 Any amendment proposed by a Party shall be communicated to the European Committee on Legal Co-operation (CDCJ) which shall submit to the Committee of Ministers its opinion on that proposed amendment.

3 The Committee of Ministers shall consider the proposed amendment and the opinion submitted by the European Committee on Legal Co-operation (CDCJ) and, following consultation of the Parties to the Convention which are not members of the Council of Europe, may adopt the amendment.

4 The text of any amendment adopted by the Committee of Ministers in accordance with paragraph 3 of this article shall be forwarded to the Parties for acceptance.

5 Any amendment adopted in accordance with paragraph 3 of this article shall come into force on the thirtieth day after all Parties have informed the Secretary General of their acceptance thereof.

Article 21 – Settlement of disputes

1 The European Committee on Legal Co-operation (CDCJ) of the Council of Europe shall be kept informed regarding the interpretation and application of this Convention.

2 In case of a dispute between Parties as to the interpretation or application of this Convention, they shall seek a settlement of the dispute through negotiation or any other peaceful means of their choice, including submission of the dispute to the European Committee on Legal Co-operation (CDCJ), to an arbitral tribunal whose decisions shall be binding upon the Parties, or to the International Court of Justice, as agreed upon by the Parties concerned.

Article 22 – Denunciation

1 Any Party may, at any time, denounce this Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.

2 Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.

Article 23 – Notification

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council and any other signatories and Parties to this Convention of:

a any signature;

b the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;

c any date of entry into force of this Convention, in accordance with Articles 15 and 16;

d any other act, notification or communication relating to this Convention.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Strasbourg, the 4th day of November 1999, in English and in French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe, to the non-member States which have participated in the elaboration of this Convention, to the European Community, as well as to any State invited to accede to it.

Članak 3.

Provedba Zakona o potvrđivanju Građanskopravne konvencije o korupciji u djelokrugu je Ministarstva unutarnjih poslova i Ministarstva pravosuđa, uprave i lokalne samouprave.

Članak 4.

Na dan donošenja ovoga Zakona, Konvencija iz članka 1. ovog Zakona nije na snazi, te će se podaci o njezinom stupanju na snagu objaviti sukladno odredbi članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora ("Narodne novine", br.28/96), nakon njezinog stupanja na snagu.

Članak 5.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objave u "Narodnim novinama".

Klasa:
Zagreb,

Predsjednik Hrvatskog sabora
Zlatko Tomčić, v.r.

OBRAZLOŽENJE

Člankom 1. Konačnog prijedloga Zakona o potvrđivanju Građanskopravne konvencije o korupciji, u smislu članka 18. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora ("Narodne novine, br.28/96), utvrđuje se da je Hrvatski sabor potvrdio Ugovor, te da je isti postao dio unutarnjeg pravnog poretku Republike Hrvatske.

U članku 2. Konačnog prijedloga Zakona o potvrđivanju Građanskopravne konvencije o korupciji sadržan je tekst Građanskopravne konvencije o korupciji u izvorniku na engleskom jeziku i u prijevodu na hrvatski jezik.

U članku 3. Konačnog prijedloga Zakona o potvrđivanju predmetne Konvencije utvrđuju se tijela državne uprave, Ministarstvo unutarnjih poslova i Ministarstvo pravosuđa, uprave i lokalne samouprave, nadležna za provođenje predmetne Konvencije.

Člankom 4. Konačnog prijedloga Zakona o potvrđivanju predmetne Konvencije utvrđuje se da na dan donošenja ovog Zakona, Konvencija iz članka 1. ovoga Zakona nije na snazi, te će se podaci o njezinom stupanju na snagu objaviti sukladno odredbi članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora, nakon njezinog stupanja na snagu.

Člankom 5. Konačnog prijedloga Zakona o potvrđivanju predmetne Konvencije propisano je da Zakon o potvrđivanju stupa na snagu osmog dana od dana objave u "Narodnim novinama".